

ע"פ 16116/11/23 - שתית חיזוק מבנים בע"מ, שי פרנקו נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 16116-11-23

23 נובמבר 2023

המבקשים

1. שתית חיזוק מבנים בע"מ
2. שי פרנקו

המשיבה

-
מדינת ישראל
ב"כ המבקשים: עו"ד זהר נסים
ב"כ המשיבה: עו"ד אנט שקורי

החלטה

השופט רועי פוליאק

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין בגדרו הוטלו על ידי בית הדין האזורי תל אביב (השופט אלעד שביון; ת"פ 23481-12-8) קנסות על המבקשים.

ההחלטה להלן נתקבלה על בסיס טיעונים בכתב, לאחר שניתנה הזדמנות לצדדים לעתור לקיום דיון בעל פה (ראו: ע"פ 9043/12 דהן נ' מדינת ישראל. פסקה 13 (23.4.2013); ע"פ (ארצי) 27712-02-19 נעאמנה - מדינת ישראל. פסקה 4 (17.3.2019)).

רקע

1. המבקשת, חברה העוסקת בתחום הבניה, הורשעה, חרף כפירתה, בארבע עבירות, שבוצעו בשנת 2017 במהלך פרויקט של הקמת מבנה בן 6 קומות בראשון לציון (להלן - הפרויקט), על סעיפים 191 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן - פקודת הבטיחות) ועל הוראות שונות בתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988, ובהן אי מינוי מנהל עבודה ואי גידור מקומות שמהם עלול אדם ליפול בעומק של 2 מטרים. המבקש, בעל מניות ומנהל במבקשת, הורשע באותן עבירות עקב אי נקיטה באמצעים סבירים ונאותים למניעת הליקויים. על כל אחד מהמבקשים נגזר קנס בסכום של 35,040 ש"ח אשר ישולם ב - 40 תשלומים חודשיים עוקבים החל מיום 15.11.2023.

2. המבקשים ערערו על הכרעת הדין ועל גזר הדין. לצד הערעור הוגשה "בקשה בהולה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור". בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים מאד. במוקד הטיעון המשפטי בהודעת הערעור ובבקשה עומדת הטענה כי המבקשת אינה "מבצע הבניה" בפרויקט. לטענת המבקשת היא התקשרה בהסכם קבלנות מסוג "מפתח מסירה סופי" עם חברה קבלנית אחרת, אשר הציבה מטעמה את מנהל הפרויקט ואת

עמוד 1

מפקח העבודה בפרויקט, ואילו למבקשת כלל לא היו עובדים באתר. עוד נטען כי היתר העבודה הוצא על שם חברה נוספת וכי הקבלן המבצע הנקוב בהיתר הבניה הוא שתית בע"מ שהיא חברה שונה מהמבקשת. עוד נטען כי היה על בית הדין לקבל את טענת המבקשים להגנה מן הצדק עקב פגמים מהותיים שנפלו בהליך החקירה ואכיפה בררנית. המבקש מוסיף וטוען כי עמד בנטל ההוכחה לפי סעיף 222 לפקודת הבטיחות לאחר שהוכיח כי העבירות נעברו שלא בידיעתו והוא נקט באמצעים סבירים למניעתן.

המבקשים מוסיפים וטוענים למצב כלכלי רעוע עקב פרוץ מלחמת חרבות ברזל בעטיה פרויקטים רבים שהמבקשת מעורבת בהם נעצרו לחלוטין ועובדיה הוצאו לחל"ת, כך שלא יהיה ביכולתם של המבקשים לעמוד בתשלומי הקנס, ומכאן שמאזן הנוחות נוטה לטובתם. המבקשים מוסיפים וטוענים כי טרם האירועים בגינם הועמדו לדין, שארעו לפני כ- 6 שנים, ולאחריהם, לא עמדו לדין לפי פקודת הבטיחות. בתצהיר המבקש אשר צורף בתמיכה לבקשה מצוין בין היתר כי "אינני עובד מיום פרוץ המלחמה ומצבי הכלכלי אשר ממילא לא היה קל, הולך ומדרדר ביתר שאת ואני מצוי בחוסר ודאות כלכלית מוחלטת", כך שאם גזר הדין לא יעוכב עלולים המבקשים שלא לעמוד בתשלום הקנסות מחמת מצבם הכלכלי "ובכך לצבור תוספות פיגורים משמעותיות ואף עונשים וסנקציות חמורות נוספות".

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לגישה המבקשים הורשעו בהכרעת דין מנומקת ואין מקום להתערב בקביעות העובדתיות של בית הדין האזורי. לעניין מאזן הנוחות מפנה המשיבה להלכה לפיה ככלל אין מקום לעכב ביצועו של קנס כספי ומציינת כי טענות המבקשים על מצבם הכלכלי, אשר מונע מהם לשלם קנסות של 876 ש"ח לחודש, נטענו בעלמא ואין נתמכות באסמכתא כלשהי. בהקשר זה מציינת המשיבה כי "לצערנו מדינתנו למודת מלחמות ומבצעים" וקיימים מנגנוני פיצוי וכי במרבית הרשויות נפתחו אתרי הבניה.

4. בתגובת המבקשים לתשובת המשיבה נטען כי אין אלה ימים שבשגרה וכי הם נמצאים במצב של חוסר אונים וחוסר ידיעה באשר לאופק העסקי, בנסיבות בהן פעילותם מתבצעת בראשון לציון המטווחת מידי יום וטרם שולם להם פיצוי.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את הבקשה וכלל חומר התיק הגעתי לידי מסקנה כי יש לדחות את הבקשה בעיקרה, אך לנוכח צוק העיתים והמועד הקרוב הקבוע לדין בערעור מצאתי לדחות במספר חודשים את מועד תחילת תשלום הקנס שהושת על המבקשים. להלן אנמק טעמי ההחלטה.

6. כפי שנפסק לא אחת:

"הלכה היא, כי ככלל לא יורה בית המשפט על עיכוב ביצוע תשלומי קנס בשל הגשת ערעור, שכן תשלום הקנס, בניגוד לעונש מאסר, אינו גורם ברוב המקרים נזק בלתי הפיך למבקש ויעלה בידו, ככל שערעורו יצליח, להיפרע מן המדינה את השבתו (ע"פ 10861/07 ממנ' נ' מדינת ישראל, (29.6.2008); ע"פ 3071/13 מלכה נ' מדינת ישראל (6.5.2013); ע"פ 5204/13 אבוטבול נ' מדינת ישראל (30.7.2013); ע"פ (ארצי) 44561-07-11 אשר בן הרוש - מדינת ישראל (1.8.2011)). יחד עם זאת, הערכאה השיפוטית תשקול בחיוב לעכב תשלום קנס בנסיבות בהן שוכנעה כי אין ביכולתו של המבקש לעמוד בתשלום (ע"פ 29/13 בירנבוים נ' מדינת ישראל, (13.1.2013)). במסגרת בחינה זו יש להביא בחשבון את גובה הקנס, את מצבו הכלכלי של הנידון ואת יכולתו לשלם את הקנס בטרם ישמע הליך הערעור".

(ע"פ (ארצי) 49338-07-21 מילי חדרה (91) בע"מ - מדינת ישראל. פסקה 6 (30.8.2021)).

7. בענייננו, בית הדין האזורי בחן בהרחבה את טענת המבקשת כי אינה "מבצע הבניה" ודחה אותה לגופה על יסוד כלל הראיות. במקביל, טענות המבקשים בדבר מצבם הכלכלי נתמכות אמנם בתצהיר המבקש אך לא צורפו להן אסמכתאות כלשהן המצביעות על קושי שלא לעמוד בתשלום חודשי העומד על כ - 1,750 ש"ח (לשני המבקשים גם יחד). עם זאת, בהינתן המצב הביטחוני והכלכלי בימים אלה, עיסוקה של המבקשת ומרכז פעילותה מצד אחד והמועד הקרוב שנקבע לדיון בערעור מהצד האחר (11.3.2024), ניתן בזה צו לעיכוב ביצוע חלקי של גזר הדין באופן שמועד ביצוע התשלום הראשון לפיו יהיה ביום 15.3.2024 חלף יום 15.11.2023.

8. **סוף דבר** - הבקשה נדחית בכפוף לדחיית מועד ביצוע התשלום הראשון של גזר הדין ליום 15.3.2024.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ד (23 נובמבר 2023), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.